

odborová organizace státní příspěvek vyplácí nezaměstnaným na účet státní pokladny s o u č a s n ě s podporou v nezaměstnanosti, vysvítá však zcela jasně, že nezaměstnaným členům odborové organizace, jež má podle svých stanov a pravidel poskytovat podporu v nezaměstnanosti, vzchází nárok na státní příspěvek k této podpoře jedině v případech, v nichž jim odborová organizace podporu v nezaměstnanosti, t. j. složku podpory, již má sama ze svých prostředků poskytovat, skutečně vyplácí. Jinak snaží se napadené usnesení pouze dovoditi, že nalézací soud byl oprávněn, ba i povinen zkoumati a řešiti otázku, zda je příslušným k rozsouzení této trestní věci či nikoli. Z toho, co uvedeno, plyne, že napadené usnesení je stíženo hmotněprávním zmatkem podle § 281, č. 9 a) tr. ř. stížností uplatňovaným. Vzhledem k tomu bylo zmateční stížnosti vyhověti a napadené usnesení jako zmatečné zrušiti, aniž bylo třeba obírat se též formálními důvody zmatečnosti, jichž stížnost se dovolává.

Čís. 5227.

Čin byl spáchán v tiskopise podle § 39, čís. 2 zák. na ochr. rep. pouze tehdy, když byl tiskopis rozšiřován.

Účelem rozšiřování podle § 8 zák. čl. XIV:1914 je, aby se o obsahu tiskoviny dozvěděl větší počet osob předem neurčených; tento požadavek chybí, má-li tiskovina zůstatí v úzkém kruhu zájemců.

(Rozh. ze dne 20. února 1935, Zm IV 382/34.)

Nejvyšší soud v trestní věci proti M. B. a spol., obžalovaným z přečinu podle § 24, č. 3 tisk. zák. a j., na základě veřejného líčení následkem zmateční stížnosti obžalovaného M. B. a jeho obhájce, jakož i obžalovaného M. R. vynesl rozsudek, jímž z úřední povinnosti z důvodu zmatku podle § 385, č. 1 a) tr. ř. zrušil rozsudky obou nižších soudů v celém rozsahu a obžalované M. B. a M. R. na základě § 326, č. 1 tr. p. zprostil obžaloby. Zmateční stížnosti poukázal na toto rozhodnutí.

Z d ů v o d ů :

Nejvyšší soud, přezkoumávaje tuto trestní věc, se přesvědčil, že se tu vyskytuje důvod zmatku podle § 385, č. 1a) tr. ř., jehož je dbáti z úřední povinnosti ve smyslu posl. odst. cit. paragrafu, poněvadž zmatek byl v neprospěch obžalovaných.

Obžalovaní byli uznáni vinnými jednak přečinem podle § 24, č. 3 zák. čl. XIV:1914, jednak přečinem podle § 14, č. 5 zák. na ochr. rep. Přečinu podle § 24, odst. 3 zák. čl. XIV:1914 dopustili se prý obžalovaní tím, že podepsali navzájem svým jménem dvě tiskoviny označené jako předplatní lístek »Pravdy mládeže« a čísla 5292 a 5293, z nichž každý jednu podržel pro sebe, na nichž však nebylo označeno ani jméno vlastníka tiskárny, ani místo tisku. V tomto činu obžalovaných nelze shledati přečinu podle § 24, č. 3 tisk. zákona, neboť schází tu jedna náležitost skutkové podstaty, totiž rozšiřování ve smyslu cit. zákona.

Pojem rozšiřování určuje § 8 tisk. zákona jako prodej, rozdělování zdarma, vyložení k veřejnému nahlédnutí, umístění na veřejném místě a rozesílání. Vlastním cílem rozšiřování jest, aby se tiskovina dostala do veřejnosti, aby se o jejím obsahu dozvěděl v e t š í p o č e t o s o b p ř e - d e m n e u r č e n ý c h. Tento požadavek schází, když tiskovina má zůstatí v úzkém kruhu zájemců. Poněvadž v souzeném případě šlo o dvě legitimace, z nichž jedna byla určena pro jednoho obžalovaného a druhá pro druhého, a každá byla obžalovanými navzájem podepsána, nešlo tu o rozšiřování ve smyslu § 8 tisk. zák. a proto nelze tu mluvíti ani o přečinu podle § 24, č. 3 cit. zákona.

Přečin podle § 14, č. 5 zák. na ochr. rep. byl shledán v tom, že obžalovaní rozšiřovali tiskovinu, v níž se o bezpečnostních úřadech republiky tvrdí, že při vyšetřování komunistických rejdů provádějí triky a násilnosti, a tak veřejně způsobem štvavým hanobili republiku tak, že to mohlo snížití její vážnost. Jde totiž o to, že na dvou legitimacích, shora označených, bylo vytištěno desatero mladého komunisty, při čemž bod 10., ve kterém je uvedeno inkriminované místo, zněl takto: »Je-li mladý komunista zatčen, nestane se ani policejními triky a násilnostmi zrádcem svých třídních soudruhů a své organisace.« Nejvyšší soud ani neřešil otázku, zda tento obsah naplňuje skutkovou podstatu trestného činu podle § 14, č. 5 zák. na ochr. rep. po stránce objektivní, neboť schází tu náležitost veřejnosti trestného činu ve smyslu § 39, č. 2 zák. na ochr. rep. Obžalovaní mají se totiž podle obžaloby zodpovídati za to, že r o z š i ř o v a l i t i s k o v i n u tohoto obsahu. Poněvadž však bylo už shora u přečinu § 24, č. 3 tisk. zák. prokázáno, že o rozšiřování nemůže tu býti řeči, schází tu požadavek veřejnosti a čin obžalovaných nemůže býti už z tohoto důvodu podřaděn pod ustanovení § 14, č. 5 zák. na ochr. rep. Z toho, co bylo uvedeno, plyne, že není tu dána skutková podstata ani přečinu podle § 24, č. 3 tisk. zák., ani přečinu podle § 14, č. 5 zák. na ochr. rep. a že rozsudky obou nižších soudů, pokud bylo rozhodnuto opačně, jsou dotčeny zmatkem podle § 385, č. 1a) tr. ř. Proto byly zrušeny podle 1. odst. § 33 por. nov., byl vynesena zprošřující rozsudek a zmateční stížnosti byly poukázány na toto rozhodnutí.

Čís. 5228.

Požiadavku § 384 odst. 4 tr. p. bolo vyhovené, ohlásil-li s'ťažovateľ (vyhradil-li si) uplatňovanie formálneho dôvodu zmätočnosti hneď po rozhodnutí súdu; nevyžaduje sa opakovanie tejto výhrady aj po vynesení rozsudku.

Ak odvolanie nebolo písomne opovedané, niet podmienok k pokračovaniu podľa § 391 tr. p. Odvolanie učinené v smysle tohoto ustanovenia ústne do zápisnice nemá v takom prípade právneho účinku.

(Rozh. zo dňa 20. februára 1935, Zm IV 431/34.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti M. R. a spol., obžalovaným z přečinu násilia proti orgánu vrchnosti, na základe verejného pojednávania zmätočné s'ťažnosti obžalovaných M. R. a J. R. čiastočne odmietol, čiastočne zamietol.